

זבחים דף לב

הלכות ביאת המקדש

פרק שלישי

שילוח טמאים

1 עזרת הנשים - משלחין ממנה טבול יום... ואסור טבול יום במתנה לזנה מדברי סופרים.

טמא שהכניס ידיו

יח וכן טמא שהכניס ידיו למקדש - מפין אותו מפת מדרות.

פרק תשיעי

עבודת זר

1 שחיטת הקדשים כשרה בין קדשי יחיד בין קדשי צבור, שנאמר: "ושחט את בן הקורבן לפני יי, והקריבו בני אהרן" (שם א, ט) - מקבלה ואילך מצנת כהנה...

שחיטה כשרה בזר

הלכות פסולי המקדש

פרק ראשון

פסולי מעשה הזבח

א כל הפסולין לעבודה מתרין לשחט קדשים לכתחלה, ואפלו קדשי קדשים, חוץ מן הטמא, שאינו שוחט לכתחלה, ואף על פי שהוא חוץ לעזרה ופשוט ידו ושחט בעזרה, גזרה שמה יגע בכשר. ב ואם עבר ושחט - הזבח כשר.

שחיטה כשרה בפסולין לעבודה

בב קבלת הדם, והולכתו למזבח, וזריקתו, וכן הולכת אברים לכפר - כל אחת מאלו אינה כשרה אלא בכחה הכשר לעבודה, כמו שבארנו בקמיצת המנחה (ראה מעשה הקרבנות יג, יב) ובמליקת העוף (ראה שם ו, ט).

מלאכות הכשרות בכוהנים בלבד

כד קבל בימינו ונתן לשמאלו - יחזיר לימינו. קבל בכלי חל - נפסל הזבח. קבל בכלי קדש ונתן לכלי חל - יחזיר לכלי קדש.

קיבל בשמאל או בכלי חול

כה נשפך מן הכלי על הרצפה ואספו - כשר. אבל אם נשפך מצואר בהמה על הרצפה, ואספו ונתנו לכלי השרת - נפסל הזבח.

דם שנשפך השרת - נפסל הזבח.

כז כל הזבחים שקבל דמן אחד מן הפסולין לעבודה, או שהוליכו למזבח, או שזרקו במזבח כהלכתו - נפסל הזבח. קבל הפשר ונתן לפסול, ולא הלך בו הפסול אלא עמד במקומו - יחזיר לכשר.

פסול שעבד נפסל הזבח.

פרק שני

שיבושים במתן דמים

י דם שמצנתו לתן אותו למעלה מחצי המזבח שנתנו למטה, או שמצנתו למטה שנתנו למעלה, או שמצנתו לתנו בפנים בהיכל שנתנו על המזבח החיצון, או הנתנין על מזבח החיצון שנתנו לפנים בהיכל, או שנתן דם הנתנין בחוץ על הכפר של אונגוד היסוד - הרי כשר הזבח פסול, ואף על פי כן נתפסרו הבעלים בו; בין שהגיע דם למזבח, אף על פי שהגיע שלא למקומו - הרי הוא כמו שהגיע למקומו לכפר.

דם שניתן שלא במקומו - על ידי כשר

במה דברים אמורים? בשהיה זה הזורק כשר לעבודה. אבל אם קבל הפשר ונתן לפסול, ונתן הפסול את הנתנין למעלה למשן, ואת הנתנין בפנים בחוץ, ואת הנתנין בחוץ בפנים, או שנתן על הכפר שלא כנגד היסוד - לא נפסל כשר הזבח אם נשאר דם הנפש, אלא יחזר הפשר ויקבל שאר דם הנפש, ויזרק הדם במקומו.

דם שניתן שלא במקומו - על ידי פסול

פרק ארבעה עשר

תנאי המחשבה הפוסלת

ב ואין המחשבה מועלת אלא ממי שהוא ראוי לעבודה, ובדבר הראוי לעבודה, ובמקום הראוי לעבודה. ממי שהוא ראוי לעבודה כיצד? אחד מקל הפסולין לעבודה שקבל הדם, או הולך, או זרק, וחשב בשעת העבודה מחשבת מקום או מחשבת הזמן - לא פסל במחשבתו, לפי שאינו ראוי לעבודה; ואותו הדם שקבל או שזרק מקצתו ישפך לאמה, ואם נשאר דם הנפש - יחזר הראוי לעבודה ויקבל במחשבה נכונה. אבל אם חשב הפסול בשעת שחיטה - פסל במחשבתו, שהשחיטה כשרה בפסולין, כמו שבארנו (לעיל א, א).

מחשבה על ידי הפסול לעבודה אינה פוסלת

הלכות מעשה הקרבנות

פרק שלישי

הסמיכה

יא...נאין סומך אלא טהור, ואם סמך הטמא - סמך. טמא

טמא

